

به نام خداوند بخشاینده و مهربان

دو نفره‌ها

مجموعه پنج نمایش نامه

طنزآوران جهان نمایش - ۱۲

نشر قاب - ۱۳۹۴

سرشناسه	: مؤدیان، داریوش، ۱۳۲۸ - گردآورنده، مترجم
عنوان و نام پدیدآور	: دو نقره‌ها : مجموعه پنج نمایش‌نامه/گردآورنده و مترجم داریوش مؤدیان.
مشخصات نشر	: تهران : قاب، ۱۳۹۴.
مشخصات ظاهری	: ۲۶۸ ص. ۱۴/۵ x ۲۷/۵ س.م.
فروست	: طنزآوران جهان نمایش؛ ۱۲.
شابک	: ۹۷۸-۹۶۴-۷۷۹۸-۱۷-۴
موضوع	: نمایشنامه -- مجموعه‌ها
ردبندی کنگره	: ۱۳۹۴ / ۲م ۹ / ۱۱۹ / ۱۱۹ PNF
رده‌بندی دیویی	: ۸۰۸/۸۲۵۲
شماره کتابشناسی ملی	: ۴۰۸۶۴۹۱

نشر قاب

وبسایت: نشر قاب

طنزآوران جهان نمایش - ۱۲

نمایش‌نامه‌ها: آواز قو؛ پیش از صبحانه؛ تابلو؛ ویزیت؛ رئیس مگس‌ها
نویسندگان: آنتون چخوف، راجین آونل، ویکتور اسلاو کین،

ویکتورهایم، راکی ویال

گردآورنده و مترجم: داریوش مؤدیان

حروف نگار: علیرضا خالق پنا

طراحان روی جلد: رحیمه صباحی و مجید تکی

طراح نشان نشر قاب: پارسا پیروفر

چاپ، شمارگان: اول، ۱۲۰۰ نسخه

ناشر: نشر قاب - تهران، ۱۳۹۴

امور چاپ: آهو - قیمت: بیست هزار تومان

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۷۷۹۸-۱۷-۴

هرگونه استفاده نمایشی از این مجموعه منوط به اجازه کتبی مترجم یا ناشر است و استفاده در آثار پژوهش با ذکر منبع و مأخذ آزاد است.

طنز آوران جهان نمایش - ۱۲

بی شک یکی از الگوهای برتر نگارش طنز، به ویژه طنز نمایشی (کمدی)، الگوی "تجانس / عدم تجانس" است. دو موقعیت یا دو شخصیت - هر یک در جا و مقام خود متجانس "پذیرفتنی" اما چون در کنار هم یا در پی هم می آیند، نامتجانس می شوند و تضادمندی میان این دو - از تجانس به نبود تجانس رسیدن، سبب ساز خنده می شود. هر دو اینجاست که باید به دو اصل ساختاری اشاره کنیم: تضاد و تقابل - نگاه کنیم به صحنه های واقعی خیابانی که هر روزه باعث خنده ما می شوند. همان مثال معروف "مرد آراسته و مغرور در خیابان و پوست موز و زمپ خردان ناگهانی او و... از این رو به آن رو شدن موقعیت و شخصیت و... (خنده) اما در نمایش چون این دو سوی تقابل در جای خود پذیرفتنی و باور کردنی هستند، لاجرم تقابل میان این دو به "کنش متقابل" می انجامد و چون "موقعیت نمایشی" اصل زیر بنایی این الگو در نمایش فکری شده، "تعمیم" آن "رویکردها" روانشناختی، جامعه شناختی و حتی سیاسی را در نمایش سبب می شود و به جذابیت های آن می افزاید.

شاید بهترین عرصه نمایش "الگوی عدم تجانس" تقابل "سوتای" یا زوج های نمایش باشد. از دیرینه ایام تا کنون، در گونه های گوناگون کمدی، عامیانه تا رسمی عوامانه تا فاخر، حضور "دو شخصیت" نمایشی - گاه و بیشتر "الگو نوعی" (تیپ) - در کنار و یا رو به روی

یکدیگر، همیشه شگردی بوده برای ساخت و پرداخت کمدی. از کمدی‌های رم باستان آغاز کنیم و پیش از دلک‌های شکسپیری و ارباب‌هایشان، نظری به "فارس"‌های قرون میانی (وسطی) و رابطه میان فروشندگان و خریداران بیفکنیم... و پس از آن در برخی از کمدی‌های مولیر است که صحنه‌های بی‌نظیر میان دو شخصیت نامجانس را مشاهده می‌کنیم و... دست آخر در پایان قرن نوزدهم است که در میان کمدی‌های ژرژ فیدو فرانسوی به چند نمایش‌نامه کوتاه (تک‌پرده‌ای) بر می‌خوریم که دو شخصیت نمایشی در آن حضور دارند؛ این اگر ساختاری به نحوی بارز خود نمایی می‌کند. و هم در این دوران است که "زوج‌های" نمایشی، در کمدی‌های عامیانه و نمایش‌های مردم‌پسند (ایته‌ها) ظهور می‌یابند و بعد و در قرن بیستم راه به سینما می‌برند و آنجا جایگاهی ویژه می‌یابند.

در میان کمدی‌های امروزی، بسیاری از آثار برجسته‌ای را می‌یابیم که بر حسب الگو ساختاری از موقعیت و با حضور دو شخصیت نگاشته شده‌اند. گاه در زبان رایج میان ادب نمایش به این گونه نمایش‌نامه‌ها: "دونفره" می‌گویند که اشاره به حضور و تقابل میان دو شخصیت دارد. و این، خود همیشه هم عرصه‌ای است برای تقابل و زورآزمایی هنری میان دو بازیگر.

برای این دفتر از مجموعه طنزآوران جهان نمایش، پنج نمایش‌نامه برتر از گونه‌های گوناگون کمدی و از پنج طنزآور جهان نمایش برگزیده‌ایم و عرضه می‌داریم، به امید اینکه همانند دفترهای دیگر این مجموعه مورد استقبال قرار گیرد.

فهرست مطالب

۱. آنتون پاولوویچ چخوف ۷
 - آوازقو ۱۱
۲. برجینا و نیل ۳۳
 - پیش از صبح ۳۷
۳. ویکتور اسلاو کین ۵۹
 - تابلو ۶۱
۴. ویکتورهایم ۱۲۳
 - ویزیت ۱۲۷
۵. ژاکی ویالون ۲۱۳
 - رئیس مگس ها ۲۱۴